

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne avazujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrtina 2-50.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od čveterostopne petif vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Alleluja!

Minul je mrtvi zimski čas, — okove mrtvaškega spanja, v katerih je počivala priroda dolge mesece, zdrobila je pomlad, dotaknivši se jih s svojo čarobno roko. Kamor stopi, vsipljejo se na zemljo topli solnčni žarki, zbuja se svetlice in vstaja burno zelenje. Zmagonosno stopa preko livad čarobna pomlad in preko bregov in poljan odmeva veseli klic: Alleluja!

Ali jednako kakor priroda in še lepše praznuje veseli čas vstajenja — človek.

Saj pomenja za njega Velikonoč neizmerno več nego za priprosto prirodo v naravi. Saj pomenja za njega Velikonoč praznik vstajenja iz okov dušnega mrtvila, v katerih je ječal človeški rod stoletja dolgo.... Z zavestjo ponosa gleda človek doli na naravo, doli na priprosto dasi ljubljeno cvetje in zelenje, z zavestjo, da je bila podoba človekova ona, v kateri je stopil Izveličar na zemljo, da izvrši tu nebeško poslanstvo, da dvigne krvno vstvarjenje — človeka — do njegove vzvišene in prave vrednosti. Kaj je bil človek na zemlji, dokler ni prešnila njegovega duha zavest, katero mu je vzbudil Izveličar — zavest, da so nadzemski oni cilji, za katerimi stremiti je ustvarjen in namenjen? Bil je priprosta stvar, malo boljši od drugih prikazni zemske prirode. Ali ne prešine vsakega kristjana čut sreče, ko se zave, kako visoko nad vse stvari ga je dvignila roka Njegova, ki mu je prinesel rešitev iz okov nevere, — ali ne vsklikne z veseljem: Alleluja! In ta zavest se mu vzbuja vsako leto ob tem vzvišenem prazniku. Vsako leto ga spominja ta velikonočni čas na njegovo važno nalogo na zemlji. In katera je ta naloga? — Ta naloga je, živeti po zakonih katere je ustanovil On, ko je bival na zemlji, po zakonih edino zveličavnih: ljubezni do stvarnika in do svojega bližnjega.

V koliko pa človeštvo v resnici izvršuje te zakone? O tem govoriti je težko, zlasti v naših razburkanih časih, ko malone vse teži le po sebičnem pridobivanju zemskih blagov, ne meneč se ni za bratoljublje in ni za zakone božje, kateri se v teh žalostnih časih le prepogosto teptajo z nogami. Tako drugod, tako pri nas. Ne glede na to pa je vendar dolžnost tako posameznika kakor celih narodov, da se od leta do leta izpopolnjujejo po nalogu Izveličarjevem in se od leta do leta bolj približujejo krščanskemu cilju.

Saj ako se prav pomisli, bodo narodi šele tedaj zares zadovoljni in srečni na zemlji, ko se vsi oklenejo Njegovih zakonov, ko se vsi narodi odpovedo grešni sebičnosti in napredujejo le v smislu krščanskega napredka, objemajoč drug drugega v bratski ljubezni.

To bode potem pravo vstajenje narodov iz groba nizke vsakdanjosti, to bode potem prava veselna Velikonoč. Potem šele se bode razlegal po vsej zemlji zares veseli klic:

Alleluja!

Velikonočni politični zvoki.

Velikonočni čas razliva posebno čarobno moč na človeštvo. Ne da bi se človek zavedel, kroti v njem strasti in nasprotja in mu vzbuja razpoložljivost za mir in spravo.

To ne velja pa le za zasebnika, ampak isto tako tudi za politiko. Tudi ta se bori za svoje ideale, brezobzirno, srčito, včasih v škodo pravicam in koristim svojega nasprotnika; ali čas ga pouči, da ima vsaka reč svoje meje, ter da se je treba ozirati tudi na zahteve in pravice nasprotnikov, inace mora krivičen boj le škodovati stranki in ljudstvu.

Zdi se, da razliva velikonočni čas svoj dobrodejni upliv tudi na naše politike v Primorju, kajti od strani, od katere bi ne bili kaj takega nikdar pričakovali, prihajajo do nas velikonočni zvoki do miru in sprave.

V Istri, kjer je bil Slovan brezpraven in se mu je odrekala pravica, da sme govoriti v deželnem zboru v svojem materinem jeziku, so se vršili med slovanstvo in italijansko stranko prav v tem tednu pogovori, katerim je bil namen, priveriti obe stranki do narodnega pomirjenja. Kako prezirljivo, kako nečuvno so postopali še pred enim desetletjem Italijani s slovansko manjšino v deželnem zboru? Kdo bi bil mislil, da se bode ta stranka sploh kedaj spuščala v dogovore s Slovani v svrhu narodnega kompromisa?

V tem tednu se je to vršilo. Tudi Italijani v Istri so prišli do spoznanja, da narodni boj uničuje najboljše moči in ne rodi zaželjenega sadu. Tudi ti uvidevajo, da pravi napredek in vsestranski kulturni razvoj dežele je le tedaj mogoč, ako se ublažijo narodna nasprotstva ter se skupno deluje za olajšanje neznosne butare, katero nalaga ljudstvu moderna državna, deželna in občinska uprava.

V pondeljek je imela sejo deželnozborna komisija za narodno pomirjenje. V razgovoru so bili predlogi o novi sestavi občin gledé na narodnost, o določi glavnih načel za sestavo pravičnega deželnega proračuna, o uradni jezikovnega vprašanja in o drugih zahtevah manjšine.

Kakor poročajo razni listi, se ni doseglo sporazumljenja v tej seji. Zastopniki večine niso hoteli sprejeti kot podlago razgovoru vseh predlogov, kakor so bili stavljeni po manjšini. Vendar pa radi tega se niso pogajanja razbila, marveč razvila se je le splošna debata, kako bi se vendarle doseglo sporazumljenje med strankama. Konečno je dobil deželni odbor nalog, pripraviti nove predloge za skupno sejo parlamentarne komisije, ki se snide zopet sredi meseca aprila.

Tudi v Trstu so se narodna nasprotstva vsaj deloma ublažila. Iz Trsta prihajajo glasovi, da se hočejo italijanski parlamentarci zopet pogajati s slovanskimi državnimi poslanci, ali bi ne bilo mogoče priti do kakega kompromisa na šolskem polju. Italijani hočejo juridično fakulteto v Trstu in sicer vže začetkom prihodnjega šolskega leta. Temu se protivijo Slovani. A ne le ti, temu se najbolj protivijo Nemci, če tudi se kažejo Italijanom za sedaj v drugi luči. Zadnji niso menda še boza-

bili laške fakultete v Inomostu, zato pa so postali mehkeji.

In goriški Italijani? Ali upliva tudi na nje velikonočni čas dobrodejno? Čas bi bil, da bi tudi oni na šolskem polju zapustili enostransko stališče ter da bi se sprijaznili z idejo skupnega nastopa nasproti vladi za narodne pravice na tem polju. A najprej treba, da so nam oni sami pravični v tem oziru.

Mogoče, da so vsa ta razpoloženja na italijanski strani le hipni učinek velikonočnega časa; mogoče, da se italijanski politiki tu in tam po praznikih premislijo in da se oklenejo drugih nazorov: a stalno je, da prej ali slej se bodo morali udati in zadostiti pravičnim zahtevam Slovanov. To zahteva duh časa, splošne koristi in italijansko prebivalstvo samo, ki je sito brezplodnega narodnega boja.

Ideja pravice prodira naprej z nepremagljivo silo in pride do zmage. Kdor je poznal naše politične in narodne razmere v ilirskem Primorju pred 40 leti in jih pozna sedaj, ne more dvomiti o tem niti trenotek.

Uverjen o tej resnici, je naš S. Gregorčič na slavnosti v Prvačini naznanjal že na velikonočni pondeljek 1. 1885., da mora priti tudi za Slovana dan rešitve, dan zmage, piščoč:

Kalvarijo svojo naš rod je imel,
Zdaj rešnje raduje se zore;
A dan še slavnejši mu bode prišel,
Dan oljske prišel mu bo gore.

Kot z oljske se gore je vzdignil Gospod
V nadzemlje jasne višave,
Povzdigniti mora se krepki naš rod
V višave moči in pa slave.

„Zveza“ in zveza.

Ljudstvu je treba vreči vsako toliko časa kako kost, da na njej gloda. — To je že star izrek, ki je prišel iz ust velikega moža (menda največjega med Slovenci) na polju političnega koristolovja, to je eno onih temeljnih načel, na katerih sloni vsa politična in časniškarska naloga Andreja Gabrščeka. Glodanje živalskih kosti je menda opravilo psov, (ne posebno častno opravilo?) glodanje časniških kosti je pa določil veliki časnikar Andrej naročnikom svoje „Soče“. Lep poklon, velika čast! Psom se mečejo kosti, ko se jim nima drugega dati, da se motijo z glodanjem tega, česar niso mogli zgriziti človeški zobje. Na enak način se mečejo tudi v „Soči“ časniške kosti naročnikom v obliki vesti, ki so docela izmišljene, ali pa tako zavite, da ne odgovarjajo ali pa ne bodo nikdar odgovarjale resnici. Kje je tu morala? Naj jo vzame vrag! Takó si misli táko časniško naprednjaštvo. Časnik ima dolžnost, vzgajati k dobremu in učiti ljudstvo, ki je odraslo ljudski šoli. To je bedarija, uči liberalno časniško naprednjaštvo, časnik je temveč spekulativno podjetje, ki ima služiti žepu časnikovega lastnika ali v korist ali v škodo odjemnikom (naročnikom), to je vprašanje, katero leži za časniške naprednjake daleč tam med staro šaro.

Takih časniških kosti je bilo odloženih v „Soči“ že nebroj, mi se hočemo dotakniti le onih, katere si v novejšem času prav pridno izposojuje tržaška „Edinost“, da servira ž njimi tudi svojim tržaškim naročnikom.

V dobi volilne reforme je bila za „Edinostine“ gurmance (da pustimo „Sočine“ plebejce na stran!) posebno okusna „rihta“ izmišljena vest, da so le naši poslanci na slov. strani glasovali za novi volilni red. Ko smo na podlagi stenografičnega zapisnika dokazali, da ni to res, da so za volilni red glasovali tudi slov. liberalci, se je „Edinost“ bala povečati svojim naročnikom resnico, da bi jim zavest, da so užili pokvarjeno „rihto“, ne obrnila želodca. Zato jih je le naprej „futrala“ z lažjo.

Druga „kost“ iz „Soče“ izposojena je bila neresnična vest, da so laški „klerikalci“ strašno hudi na naše poslance, da so ti glasovali za volilno reformo. Ko smo mi „Edinosti“ odgovorili, da morajo biti laški „klerikalci“ ravno tako hudi na svojega voditelja dr. Faiduttija, ker je tudi on glasoval za volilno reformo, je umolknila; kajti nje privilegirana „poštenost“ ji ni dovoljevala, krivico popraviti in resnico povedati.

Tretja „kost“ je bila v vseh glasovnih načinih prepeta pesmica, da so naši poslanci (vedno le naši, liberalni nič!) izdali Lahom goriške mestne Slovence, ker je novi volilni red priklopil Gorico k furlanskim mestom. Naše ugovore, da smo mestni Slovenci s tem še na boljem, ker se s tem priklopljenjem število laških ne liberalnih glasov tako pomnoži, da lahko pride do odločitve zmage po slovenskih glasovih, je „Edinost“ ignorirala ter le naprej tulila. Do zadnjih volitev je pa to pozabila in sama konstatirala možnost, da lahko postanejo Slovenci v Gorici jeziček na tehtnici pri volitvah v furlanskih mestih!!! Ravno tako se je delala slepo in gluho proti naši trditvi, da pelje pot do slov. večine v dež. zbornici skozi Trg. in obrt. zbornico. A ko sta bila v minolem zasedanju potrjena laška zastopnika Trg. in obrt. zbornice, je pricapljala „Edinost“ za nami.

Dolgotrajno glodanje je vzdrževala vest, da gre večji del denarnih podpor dež. zbora v Furlanijo in le majhen v slov. del dežele. Ko smo pa „Edinosti“ obljubili, da ji na podlagi uradnih podatkov dokažemo, da ni to res, je tudi na tej strani utihnila ter se omejila le še na „Pajer-Gregorčičeva zveza“. Tu je še zadnja iskrica upanja. Treba torej, da „Ed.“ tudi od tega fantoma kuriramo.

Ko je pred nekaj časom socialno-demokratsko glasilo natolcevalo „Edinostinega“ veljaka, da pošilja svoje otroke telovadit k Nemcem, in je ta veljak v „Edinosti“ izjavil, da to ni res, se ni mogla „Edinost“ dovolj nagražati nad dejstvom, da socialistični list ta avtoritativni popravek ignoruje. Tako sodi „Edinost“, ko pada po njej, drugače pa, ko smo mi v igri. Zli duh „Sočin“ je sprožil neresnico, katero je nazval „Pajer-Gregorčičeva zveza“. Na dlani leži, da ni imel drugega namena nego postavljati delovanje naše delegacije v dež. zbornici za ljudstvo v krivo luč, kakor da bi naši poslanci lahko mnogo več dosegli, pa da niso dosegli ne morda, ker imajo Lah večino, ampak ker so se dali podkupiti od Lahov. To infamno laž je pograbila „Edinost“ kot sladčico. Klub naših poslancev in laški liberalni poslanci so javno izjavili, da „Pajer-Gregorčičeva zveza“ ni bilo in ni. Ali „Edinost“ to avtoritativno izjavo še dan danes ignoruje. Dela torej prav

isto, kar je žigosala na socijalistiškem glasilu kot zločin. Pa že vemo, kako bi se skušala „Edinost“ opravičevati. Rekla bi: Mi sodimo tako, ker slov. klerikalna delegacija skoraj vedno glasuje z laškimi liberalci. — No, ta je lepa! Ali niso „Edinostini“ pristaši pri zadnjih volitvah volili socijalističnih kandidatov? Ali ne glasujejo slov. tržaški poslanci v mestnem zboru nikdar s socijalisti in z Italijani? In vendar ni še nikomur padlo v glavo, očitati slovenskim poslancem zvezo s socijalisti ali Italijani. Da bi pa bili socijalistični ali italijanski poslanci bolj naklonjeni narodnim težnjam slovenskim, nego so naši laški liberalni, tega menda ne more nihče trditi. In kje je zapisano, da pričuje skupno glasovanje dveh strank obstanek medsebojne zveze? In če vlada pri glasovanju v zbornici med našimi in laško-liberalnimi poslanci navadno soglasje, ali mora biti to ravno goli produkt kake zveze? Ali se vse delovanje poslancev omejuje le na plenarne seje v zbornici? Čemu so pa klubi, čemu odseki? Kaj pa delajo poslanci v teh? Ali morda pijejo in kvartajo? Ali je morda kaj tako neumnega, če rabijo poslanci klube in odseke v to, čemur imajo služiti, t. j. pripravljanju na javne seje v zbornici? Ali je morda kaj tako neumnega, če zastopajo poslanci v odsekih interese svojih volilcev, če se v klubu s svojimi somišljeniki v svrhu enotnega postopanja posvetujejo in z natančno določenimi navodili prihajajo v zbornico? Ali je treba v to ravno kake formalne, pisane zveze? Ali je tako nemogoče, da se kluba v vsaki posamni točki zborničnega vsopreda najprej pogajata in še le po doseženem soglasju prineseta v zbornico? Ali je temu sledeče glasovanje morda rezultat kake zveze, ali ne temveč produkt pogajanja v klubih? Soglasje v glasovanju naših in laških liberalnih poslancev v dež. zbornici torej nikakor ne izpričuje kake zveze, ampak — ker obojestranski poslanci vsako zvezo zanikajo — ustno dogovarjanje v svrhu vzdrževanja **delovne večine**. Da vlada v zbornici soglasje med obema strankama, ni noben čudež, saj ne pride pred zbornico to, k čemur ni že v klubih doseženo popolno soglasje. Da se vrše zbornične seje tako mirno, je prav naravno; saj se vrši izmenjavanje različnih mnenj in torej vse debatiranje v odsekih in klubih.

(Dalje prihodnjic)

Dopisi.

Iz Vrtojbe. — Kmečka eksportna zadruga je padla z visokih krogov minul nedeljo na tla in se je razbila. Kmetje so pograbil vsak svoj delež in bežljali od nje kakor od kuge. Zaman je bilo vse farbanje od 84 tisoč dobička v pokojnem „Glasu“.

Kaj hočemo? Zidan je bil ta nestvor na pesku. Zato nas ni taki konec prav nič iznenadil. Kdo se bo ukvarjal z krompirjem? Dasiravno smo imeli od njega velik dobiček. Krompir je treba kuhati in zabeliti, predno se ga zamore jesti. Pričeli smo raje z vinom tržiti. To je vedno na razpolago, — da teče kar iz sode v goltanec. Tu se nadjamo še večjega dobička, ker vse se zanje puli. Pil bi vsak hudič — plačal pa nič. —

Tudi z našo posojilnico delamo dobro. V tem malem času smo že olupili vse goriške „K a s e“. In zdaj smo se vrgli na Ljubljano. Od tam nam priroda 6000 K. Potem se obrnemo na Rotšilda — kakor kraške kobilce, da tudi njemu olajšamo kaso, ker ne zna ceniti denarja.

Mi hočemo pokazati svetu, kako se hitro obogati ter da znamo več nego hruške peči. Potem si napravimo še kmečko tiskarno in se obzidamo kakor Kitajci, da ne zve noben naših tajnosti, ali pa zato, da ne bo mogel priti noben berič nas rubit in s kože devat. Al right.

Iz Dornberga. — (Posledice napuha in prevzetnosti.) — Poznamo družino, katere stariši kakor otroci so bili do sedaj vselej pristaši naše stranke. Ko se jim je pa začelo boljše goditi, postajali so od dne do dne prevzetnejši in častijelnejši. Kaj torej storiti, da pridejo tudi naši otroci do kake časti oz. šarže, sta si mislila oče in mati omenjene družine. Po kratkem premišljevanju sta jo izluhtala tako, da sta privolila svojim dvema hčerama in starejšemu sinu pristopiti k sokolskemu društvu, kjer so jih baje koj v „šaržen-šolo“ poslali, da se tam potrebno izobrazijo. Po kratkem zahajanju v to šolo, je že starejša hčerka avancirala za načelnico, sin pa za sodnika prestopkov društvenih udov. Sinu so baje dali to šaržo zato, ker so vedeli, da je imel s sodnijo že dosti opraviti. Sedaj sta torej očka in mamca zadovoljna in se veselita, ker sta jima hčerka in sin prinesla domov polno hišo časti.

Nismo pa še vsega povedali, kaj se je zgoraj omenjeni sin še drugega „lepega“ naučil odkar je postal „Sokol“. Boga, pravi, ni še nihče videl, in zato ne more tudi nobeden vedeti, jeli Bog ali ne.

Duhovni mu tudi niso več duhovni, ampak „farji“, čez katere zna prav falotsko zabavljati. Tudi to ni še vse, kar se je ta fantič naučil, odkar je „Sokol“. Obeta nam tudi, da poprej ko preide 10 let nam bodo iz cerkev tudi spovednice zmetali in jih sežigali. Tudi francoske razmere so mu jako po volji in pravi, da tudi pri nas mora postati tako, kakor je na Francoskem. Res, lahko so ponosni stariši s takim sinom, ki jim v vedi in v izobrazbi tako napreduje. Vsa čast gre torej onim, ki so ga v tako majhnem času tako lepe reči naučili.

Krščanski stariši, tu imate izgled, kam privedejo Vaše mlajše slabe družbe in društva. Ali ne postanejo taki mladeniči in mladenke, ki zahajajo v take družbe, sčasoma pravi brezverci? Vprašamo, zakaj pa ne svetujejo nekateri stariši svojim mlajšim pristopiti k izobraževalnemu društvu, ki sloni na katoliški podlagi? Saj ima tudi to društvo svoj telovadni odsek, takozvane „Orle“, kjer se naše mladeniče v krščanskem duhu izobrazuje? Odgovarjamo: Zato ne, ker so stariši sami pravi liberalci!

Mi smo povzdignili svoj glas zato, ker vidimo, kako nekateri brezvestni pohujšljivci našo mladino izpričajo in cepijo v njih še nedolžna srca neko mržnjo, srd in sovraštvo do vsega, kar je krščanskega in svetega. Mari ne poznamo moža, ki se prišteva prvim izobražencem, ki ga za sedaj nečemo imenovati, ki je rekel: Mladino moramo pohujšati, drugače ne pridemo naprej! Povedali smo torej dovolj jasno, kakšne namene imajo naši liberalci. Torej pozor stariši!

Iz Baške doline. — Na veliki četrtek je po tukajšnji dolini divjala burja, po hribih je pa medlo. Vsled burje je tudi „Lukamatija“ ki vozi brzovlak, zažgal suho travo nad prodorom pri Kneži, pri Bukovem in pri Prodarju. Nad Bukovskim predorom je zgorel lep kos gozda. Železniški vslužbenci so sicer prišli gasiti, a pomagalo je le malo, ker je bil prevelik vihar.

V Trtniku je nastal v neki hiši ogenj, ker so se v veži pod oblokom užgale saje. K sreči so ljudje še pravočasno opazili ogenj ter ga zadušili. Pozabili so pa na odprto okno, ki pelje iz veže v hlev, kjer je živina. Zadušile so se štiri najlepše govedi, ki so bile cenjene do 1000 kron.

Vipolže. — Naše kmetijsko društvo napreduje zelo dobro. Začelo je poslovati meseca aprila lani in je v tem času dosegla 55.953,68 K prometa in 910,76 K čistega dobička. Članov je vedno več ne le iz Vipolže, marveč tudi iz bližnje okolice. Tako je prav! Kolkor več udov bo pri društvu, tembolj

bo društvo v položaju, po ceni in z dobrim blagom postreči!

Politični pregled.

Državni zbor.

Prihodnja seja poslanske zbornice je določena za 14. aprila.

Ogrski državni zbor razpuščen.

V torek opoldne je bilo v budimpeštanskem kraljevem dvoru slovesno zaključeno zasedanje državnega zbora in razpuščen ogrski državni zbor. Poslanci Košutove in Justhove stranke k zaključanju niso prišli. Navzočna pa sta bila ministerski predsednik in poljedelski minister, prvi je imel rdeče obličje po obrazu, drugi je pa imel črno obvezo. Točno ob dvanajstih je prišel v dvorano nadvojvoda Jožef in je ob razpustitvi ogrskega državnega zbora, stoječ pred prestolom v generalski uniformi, imel kratek prestolni govor. Pozneje je bila v dvorni kapeli slovesna zahvalnica, katere se je udeležil tudi nadvojvoda Jožef.

Srbski kralj Peter v Petrogradu.

V torek je došel srbski kralj Peter v Petrograd na obisk ruskega cara.

Bolgarska carska dvojica v Carigradu.

V pondeljek je dospela bolgarska carska dvojica v Carigrad. Na kolodvoru je vsprejel visoke goste turški sultan osebno.

Nemški državni-kancelar pri papežu.

Nemški državni kancelar Bethman-Hollweg se je v sredo ob 11.30 v spremstvu pruskega odposl. Flotowa pri Sv. Stolici podal v Vatikan, kjer ga je papež vsprejel v tričetrtturni avdijenci. — Na to je državni kancelar posetil kardinala Merry del Vala ter se je potem vrnil nazaj v odposlanstvo.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

so plačali predsedništvu mesečnino za februar gg.: Viktor Bežek, ravnatelj 5 K; Fran Bitežnik, vodja v „Centr. posoj.“ 2 K; Leopold Bolko, veleposestnik 10 K; Anton Breščak, trgovec 2 K; dr. Karol Capuder, profesor 1 K; Karol Cigoj, deželni uradnik 3 K; Jakob Čebular, profesor 2 K; dr. Ivan Eržen, zobozdravnik 4 K; Fran Finžger, okrajni š. nadzornik 4 K; Anton Fon, trgovec 2 K; Josip Fon, državni poslanec 10 K; Anton Fras, šolski svetnik 5 K; Anton Gvaiz, profesor 2 K; Hedžet in Koritnik, trgovca 2 K; Teodor Hribar, poslovodja v „Krojaški zadrugi“ 5 K; Andrej Ipavec, profesor 3 K; Ivan Kalin, dež. uradnik 2 K; Milton Klavžar, dež. uradnik 2 K; dr. Ignac Kobal, stolni vikar 2 K; Jernej Kopač, trgovec 2 K; Franc Leban, vladni svetnik 2 K; dr. Josip Ličan, profesor bogoslovja 3 K; Ivan Mercina, vadnični učitelj 3 K; Gustav Novak, š. svetnik 2 K; dr. Anton Papež, profesor 2 K; dr. Fran Pavletič, odvetnik 6 K; dr. Andrej Pavlica, profesor bogosl. 5 K; dr. Josip Pavlin, profesor 2 K; Ivan Pirjevec, računski ravnatelj (za pet mesecev) 10 K; Svetoslav Premrou, vodja „Goriške zveze“ 2 K; Ivan Rejec, prefekt 3 K; Fran Setničar, kancelist 2 K; Anton Šantel, š. svetnik 5 K; Andrej Tabaj, katehet 2 K; Tomaž Sedlaček, upravitelj „Nar. tiskarne“ 1 K.

Dalje gospe in gospodične: Gizela Finžger, okr. š. nadzornika 2 K; Štefanija Havel, učiteljica 40 vin.; Antonija Hrovatin, naučiteljica 2 K; Marija Kopač, svečarjeva 5 K; Milena Papež, profesorjeva 1 K; Berta Pavletič, odvetnikova 2 K; Avgusta Šantel, š. svetnika 1 K.

Je došlo našemu upravništvu: Namesto venca rajncemu iskrenemu prijatelju g. Antonu Mozetiču v Solkanu, Franjo 20 K.

G. Anton Carli, notar Žuženberk 10 kron mesto venca g. županu Antonu Mozetiču v Solkanu.

Prsrečna hvala vsem blagim dobrotnikom!

Domače in razne vesti.

Vstajenje bo pri č. oo. kapucinih danes zvečer ob 7 $\frac{1}{4}$, in ne ob 8., kakor je poročal zadnji „Prim. List“.

Imenovanje. Za knjižničarja v tukajšnji c. k. licealni knjižnici je imenovan prof. Schubert pl. Soldern z goriške gimnazije. Prof. Schubert — svoj čas je bil že izredni profesor na lipškem vseučilišču — je v znanstvenem svetu filozofičnem dobro poznana oseba, toda za mesto knjižničarja na naši goriški knjižnici ni usposobljen, ker ne pozna ne italijanske in ne jugoslovanskih literatur. Mi mu privoščimo tako mesto v Gradcu, na Dunaju ali kjersibodi v nemških krajih, v Gorici pa se ne moremo veseliti njegovega imenovanja. On kot češki Nemec dobro ve, kake „geharnischte Proteste“ pošiljajo v svet njegovi rojaki, če je imenovan kak češki sodni sluga za takozvani „geschlossenes Sprachgebiet“, mi pa, narod helotov, trpimo in potrpiamo.

Odlikovanje. Cesar je podelil podpolkovniku pešpolka št. 47 Karolu Sternberger križec Fran Josipovega viteškega reda.

Politiško društvo „Sloga“ v Gorici je ob smrti dr. Karola Lueger, poslalo sožalnico vodstvu krščansko socijalne stranke na Dunaj in od tam je prejelo od strankinega načelnika Princa Alojzija Liechtensteina lepo zahvalo.

„Soča“ in likvidacija „Mizarske zadruge“. Šele na našo opombo, da je „Mizarska zadruga“ sklenila, da se razpusti, se je v torek spomnila „Soča“, da mora tudi ona kaj povedati o tem. Razume se, da po svoje. Pravi, da izkazuje bilanca K 63.000 aktiv brez trikratne garancije članov. Kako je to izračunala, to ve „Soča“ sama. Mogoče po znani računski metodi, s katero se je odlikovala v polemikah proti „Krojaški zadrugi“, „Montu“ in deželnim financam. Nam se zdi čudno samo to, zakaj da je „Mizarska zadruga“ sklenila likvidacijo, če je njen položaj tako ugoden, kakor hoče dati razumeti „Soča“. In zakaj imenuje dodatno garancijo članov? Menda ne iz prepričanja, da bodo morali člani doplačevati svoje deleže, kakor se javno govori po Solkanu. Sicer kako se pa to, kar piše „Soča“, ujema s poročilom predsednika Rudolfa Konjedica na občnem zboru, ki je govoril o neki izgubi.

„Soča“ piše tudi, da so se poskrili kakor tat pot streho „tisti hudobci, ki so pisarili dolga poročila na Dunaj, da bi spravili „Mizarsko zadrugo“ ne v prostovoljno likvidacijo, marveč v čisto drugačno“. Radovedni smo, kdo da so tisti hudobci. **Ven iz imeni!** Ko se je hotelo „Krojaško zadrugo“ spraviti v konkurz, smo mi po imenu imenovali hudobce, ki so pisarili in spletkarili na Dunaju in drugod.

Še enkrat likvidacija Mizarske zadruge. Še predno smo zamogli nasloviti na „Sočo“ vprašanje, kdo so tisti hudobci, ki so na Dunaju in drugod s svojimi dolgimi poročili opravljali „M. z.“ in jo hoteli spraviti v neprostovoljno likvidacijo, toraj v konkurz, je že četrtkova „Soča“ št. 33 obelodanila uvodni članek, v katerem na dolgo in široko opisuje vzroke, ki so prisilili „Mizarsko zadrugo“, da mora likvidirati. „Soča“ piše doslovno: „Občni zbor ni radovoljno sklenil likvidacije, marveč bil je v to prisiljen od tistega, ki je doslej dajal denar“, in to je „Trgovsko obrtna zadruga“! Da bo „Soča“ tako naglo imenovala tistega hudobca, ki je zadrugo spravil v „neradovoljno likvidacijo“, tega mi pač nismo pričakovali. S tem člankom se bomo še bavili, ker potrjuje vse to, kar smo svoj

čas pisali glede poslovanja „Mizarske zadruga“ in ker dokazuje, kako je farbalo načelstvo „Mizarske zadruga“ javnost v minulem letu, ko je zoper naša izvajanja poslala našemu listu poravek.

Vse se maščuje! — 3. januarja 1903 je pisala „Soča“: „Banda okrog „Gorice“ stoji v Gorici pred dvojim konkurzom in na deželi pred jednim. In vzpričo tako obupnega položaja se drznejo katoliški lopovi govoriti o nesolidni kupčiji pri „Soči“, ko so sami v konkurzu, so oškodovali slovensko ljudstvo za ogromne svote ter diskreditovali slovensko stvar tako strašno, da bo treba velikanskega navora naprednjakov, da si Slovenci v Gorici pridobimo dostojno ime. Bankrotna banda naj se skrije, da je solnce ne obsije več“. Kam je to cikalo, je povedal A. Gabršček z besedami: „Jaz mesarim „Krojaško zadruga“ in Centrifuga z največjim mesarskim nožem, da so rane na klerikalnem telesu velike in skeleče“. Da bi dosegel svoj namen, je Gabršček podal proti načelstvu „Krojaške zadruga“ kazensko ovadbo na okrožno sodnijo in na državno pravdnostvo; na okrožno sodnijo je napravil tudi vlogo z zahtevo, da se otvori konkurz „Krojaške zadruga“.

Že je prorokoval tema podjetjema polom ter pisal: Centrifuga ima še okroglo 63 tisoč kron nepokrite terjatve pri „Krojaški zadrugi“. Kako neki hoče priti do tega denarja? Centrifuga je uničila „Krojaško zadruga“ in sebe je spravila na kraj propada.

Gabrščeku se ta želja ni izpolnila in vse mahinacije, vsi naklepi so se mu popolnoma izjalovili. „Centralna posojilnica“ je rešila „Krojaško zadruga“, ki je bila prišla vsled malomarnosti poslovanja A. Bisaila v plačilne težave, in ima danes toliko denarja, da ne ve kam ž njim.

Kaj se pa godi na strani grobokopov „Centrifuge“? No, začeli so mleti božji mlini, kajti vse se maščuje! „Trgovsko-obrtna zadruga“, v kateri je današnji dan Gabršček absoluten gospodar, je prisilila „Mizarsko zadruga“ v likvidacijo in trpi vsled tega tudi sama na ugledu in kreditu. Iztožila je namreč terjatev v znesku 220 tisoč kron ter zarubila vse imetje „Mizarske zadruga“ s terjatvami vred (katerih je nad 200 tisoč kron). Tako je zadrugnila vrat slovenskemu podjetju prav „Trgovsko-obrtna zadruga“, ki je bila ustanovljena v svrhu podpiranja trgovcev in obrtnikov!

Kako je prišlo do tega škandala? „Soča“ naj ne zvrta krivde na Solkan, češ, da v Solkanu ni mogla dobiti trdnih tal — **zadržna misel**, in tudi ne na solkanske mizarje.

Ti mizarji so dobivali od „Mizarske zadruga“ za svoje izdelke **pošteno** zaslužno plačilo, a „Mizarska zadruga“ ni znala teh izdelkov prodajati, ker so jo vodili šušmarji in nevedneži. In da

je dala „Trgovsko-obrtna zadruga“ takim ljudem odprtega kredita do **pol milijona** kron, je najboljši dokaz, kak šušmar in diletant je sedanji načelnik „Trgovsko-obrtna zadruga“ Andrej Gabršček na gospodarskem in zadržnem polju. To šušmarstvo, ta diletantizem mora izginiti iz vodstva zadruga z **neomejenim** jamstvom! Drugače utegnejo božji mlini še naprej mleti!

Kokodakanje. „Soča“ z dne 7. marca 1907 je pisala: „Gosp. Andrej Gabršček se je vrnil iz Aleksandrije, kjer je v družbi z drugimi faktorji zasnoval delo, ki bo v veliko korist naših sodeželanov. Klerikalci so ga zbadali tudi pri takem delu ter povpraševali, kdo je opozoril ministerstvo nanj in na g. Rudolfa Konjedica . . . Odgovarjamo, da ni bilo treba še le opozarjati ministerstvo na imenovana dva gospoda, saj sta oba dovolj znana, zlasti še Gabršček. Šla sta v Egipt po lastni inicijativi dogovorno z veljaki avstrijske kolonije v Aleksandriji in drugih mestih. Mi nismo govorili nič, dasi gre za **velikansko akcijo**, katero sta započela, čeprav imata v domovini dovolj dela; gnala ju je do tega ljubezen do našega ljudstva, kateremu bodo urejene razmere v Egiptu silno veliko koristile. Ako pa sta pridobila za to tudi vse vplivne in odločujoče činitele, je to dokaz, da znata vzeti v roke veliko delo ter da kaj veljata. Informacijsko potovanje je dalo ves potreben material, da se velika akcija na jesen tudi prične. Zato pa niso le avstrijski faktorji dali besede, ampak tudi merodajni angleški in drugi odločujoči faktorji v Egiptu, ki delujejo v Egiptu in izven Egipta za Egipt.“

Tako torej je kokodakala „Soča“ 1. 1907. Zdaj po treh letih je menda čas, da povprašamo tudi po jajcih. Kaj je s to „velikansko akcijo“? Ali je padla v Nil? Ali je likvidacija „Mizarske zadruga“ v kaki zvezi z razmerami v Egiptu, ki sta jih urejevala Gabršček in Konjedica? Dežela piramid in krokodilov je mikala posebno Konjedica. On je potoval že večkrat v Egipt v — kupčijskih zadevah, čeprav mu trgovina pred leti ni prijala, ker on je po poklicu in študijah poljedelec in vinorejec . . .

Pred nekoliko tedni je strašil zopet po Egiptu. Za to zadnje informacijsko potovanje mu je izplačala „Mizarska zadruga“ 2000 kron.

„Edinost“ brska kaj rada po deželni hiši v Gorici. Svoj čas je predbivala deželnemu odboru, da je dobil 93.000 K vladne podpore za nabavo krme na Krasu, dočim je dobil istinito le 33.000 K, in ni imela toliko poštenja v sebi, da bi bila preklicala laž, ko se je uverila, da tozadevna trditev je bila neresnična. Sedaj kvasi zopet, da je dobil deželni odbor vsaj nekaj podpore od vlade v svrhu nabave krme, a da se ta obotavlja pričeti s tozadevno akcijo. Da je tudi ta novejša trditev „Edinosti“

golo obrekovanje, tega menda ni treba posebej naglašati. Kdor ta list in njegove informatorje pozna, ve, da list ne piše drugega o naši stranki in o razmerah v deželni hiši nego laži, katere vedno zavračati se nam gabi. Ako odgovarjamo danes zopet listu, storimo to le radi naših čitateljev, da bodo vedli, pri čem da so. Vlada je **ponudila**, a ne dala, dež. odboru 13.000 K za akcijo glede nabave krme v tem letu. Deželni odbor je odgovoril, da take akcije ne more sprejeti v ožigled dejstvu, da je uradno dokazano, da bi se potrebovalo okroglih 250.000 K le v pokritje difference med kupno in oddajalno ceno (6 K po kvintal) v zadostitev tozadevnih potrebščin. Na to poročilo, ki je bilo odposlano na vlado uže jeseni lanskega leta, ni došel dosedaj noben odgovor, iz česar se razvidi, da je ostal ves denar, kateri je deželni odbor v ta namen dobil, na obrekovalnem jeziku „Edinosti“.

Volilni imenik za veleposestvo slovensko (volilni okraj I.), ki bo volilo v Gorici dne 23. aprila tri poslance v deželni zbor goriški, je bil razglašen v uradnem listu „Osservatore Triestino“ dne 23. t. m. Reklamacije opravičencev, ki so izpuščeni, ali proti neopravičencev, ki so sprejeti v imenik, se morajo oddati pri c. k. namestništvu v Trstu ali na katerem c. k. poštnem uradu najkasneje do všteti 5. aprila. — Volilno pravico v tej skupini imajo vsled razsodbe državnega sodišča tisti polnoletni avstrijski državljani, ki plačujejo od zemljišča ali stavbe, ležečih v tem volilnem okraju, najmanj 50 K zemljarine. Ostalih 50 K sme biti hišnorazredni davek. Hišnorazredni davek pri tem ne pride v poštev.

† **Nadžkof Milinović.** — Barski nadškof in primas Srbije, Milinović, je v četrtek umrl.

Pomaknenje v višji činovni razred. Učitelj na c. kr. pripravnici tukajšnje višje realke gosp. Vincencij Dittrich je pomaknjen v VIII. činovni razred.

Obisk deželnih kmetijskih šol. V sredo je prišel v Gorico dvorni svetnik pl. Breitenberg, referent v agrarnih zadevah pri poljedelskem ministerstvu. Dvorni svetnik pl. Breitenberg si je ogledal v spremstvu deželnega svetnika dr. Pettarina in nadzornika deželnega kmetijskega urada dr. Portelli-ja slovenski in italijanski oddelek deželne kmetijske šole.

Samomor. Kmetovalec p. d. Urban s Šentviške gore je ta teden, ko je bil z mlajšim sinom sam doma, zapustil hišo, šel po najkrajši poti proti Idriji in skočil vodo. Neka žena je to videla, a ni mogla pravočasno sklicati sosedov na pomoč. Urban je vtonil; posestnik Blaž Lapanje na Slapu je par ur pozneje potegnil truplo iz vode.

Desetnik se ustrelli. V Gorici na gradu se je ustrelil s kroglo iz puške desetnik 4. stotnije 11. pionirskega batalijona Julijan Torončak iz Stanislava v Galiciji. Vzrok samomora je neznan.

Kolonsko vprašanje. — V torek je imela komisija, kateri je visoka vlada izročila v pretresovanje svoj načrt za ureditev kolonskega razmerja, seje *predpoludne in popoludne. Nekaj dela je že izvršenega. Upanje je, da se doseže sporazumljenje v vseh točkah. Omenjena komisija nima druge naloge, ko izjaviti svoje mnenje o vladnih predlogih. Sej se udeležuje kot vladni zastopnik tudi dvorni svetnik grof Attems. Vlada bo omenjeni načrt predložila najbrže državnemu zboru v potrjenje. O vseh točkah hočemo slovenske kolone v Brdih obvestiti na javnem shodu, ki ga skliče „Zveza slovenskih kolonov“ v kratkem.

Mlekarice iz goriške okolice, pazite, kakšno mleko prinašate v mesto. Tržni komisariji so te dni zaplenili več vrčov mleka na Rojcah.

Znani ravnatelj „Banca popolare“ Colle, ki je pobegnil iz Gorice potem, ko je bil krah v banki gotov, na Korf, je bil tam prijet in v soboto ob 11. uri dopoludne priveden po dveh orožnikih v goriške zapore.

Pregled železniškega načrta in postajna komisija glede projektirane

Veselo
Allelujo
vošči
Teodor Hribar.

Skoz 20 let se je obnesla

Kathreiner Kneipp-sladna kava v vsaki družini vedno kot najizvirnejši pridavek k bobovi kavi in kot njen nadomestek, kjer je bobova kava vsled njenega razburjajočega vpliva zabranjena. Za otroke ni zdravejšje kave pijače kot je čist Kathreiner.

Otroci uspevajo krasno.

Najboljše manufakturno blago
po zelo nizki ceni se dobi v „Krojaški zadrugi“!

„Krojaška zadruga“ v Gorici.

Med drugim omenjamo:
Krasne SPOMLADANSKE modne volne, svilu za Blouse, Zephyr za moške srajce, Perkale, Satine, Batiste, Platno Panama, sukno za moške obleke, perilo za opreme nevesti, za hotele in restavracije.
CENE SO STALNE.

Trgovina se nahaja v novih prostorih nasproti starim pod številko 6.

Via Carducci številka 6 (Gospiska ulica).

Zbirke vzorcev so vedno na razpolago in pripravljen sem jih zastopnik in franko razposlati kamorkoli. Naš sloves glede na okus in izbero je pač nedosegljiv in popolnoma smo prepričani, da nas ne more prekositi nobena trgovina naše stroke. Pred vsem poudarjajoč solidnost naše trdke ter zagotavljajoč najcenejšo postrežbo, prosim, da si ogledate našo zalogo, da se vsak sam lahko prepriča o resničnosti naših besed.

TEODOR HRIBAR.

normalnotirne lokalne železnice od postaje Sv. Lucija-Tolmin do Kobarida, doočena z razglasom c. kr. namešništva z dne 4. marca 1910 št. II. — 1282 1—09 na dan 30. marca 1910, se je odložila na dan 18. aprila 1910. Glede kraja in ure sestanka ni nikake premembe.

Brivnice bodo drugi velikonočni praznik zaprte.

Odprti lekarni. — Od 27. t. m. do 3. aprila bodeta odprti tudi ob praznikih popoldne in bodeta opravljali ponočno službo lekarni: Pontoni-Liberi.

Nova glavna nadzornika. — Poveljnik III. armadnega zbora fcm. Potiorek in poveljnik VIII. armadnega zbora pehotni general Frank sta postala generalna armadna nadzornika.

Slovenske gledališke predstave v Ameriki. Slovenci v Clevelandu so si ustanovili gledališko družbo, ki ima namen prirejati širom Amerike v slovenskih naselbinah gledališke predstave.

Cigani. — Dne 13. t. m. je prišla ciganka v hišo železniškega čuvaja v Štanjelu ter ga je naprosila, da bi bil za botra pri krstu novorojenega ciganskega otroka. Čuvaj je to prošnjo vslišal in je dal ciganki še nekaj drobiža za priprave za krst. Naslednjega dne je prišla ciganka zopet v čuvajevo hišo, a prišle so z njo tudi njene tovarišice. Pri ti priliki so odnesle čuvaju iz omare 20 K. Čuvaj je hitro o tem obvestil orožnike, ki so cigane prijeli v Kobdilju.

Občni zbor „Slovenske kmečke zveze“ za Štajersko. — Na velikonočni torek se bode vršil v Mariboru občni zbor „Slovenske kmečke zveze“ za Štajersko. Dnevni red: 1. Naša politika, govori dr. Ivan Šusteršič, voditelj Vseslovenske ljudske stranke. 2. Davek na vino, govori Ivan Roškar, načelnik Slovenske kmečke zveze. 3. Poročilo o delovanju S. K. Z., govori deželni odbornik Robič in dr. Korošec. 4. Volitev načelstva. Začetek ob 11. uri predpoldan.

Spušcanje nove vojne ladje v morje. — V torek, dne 12. t. m. bodo v ladjedelnici sv. Marka v Trstu spustili v morje novo vojno ladjo „Zriny“, ob navzočnosti nadvojvode Fran Salvatorja in nadvojvodinje Marije Valerije. Spušcanje se bode vršilo ob 11. uri predpoldne.

Tatvine. — V našem mestu se zadnji čas vedno množe tatvine. V četrtek ponoči so tatje odnesli s podstrešja hiše št. 44 na Fran Josipovem tekališču poln zaboj perila, obleke itd.

Včeraj popoldne pa so odnesli tatje še precej blaga s podstrešja neke hiše v ulici Dante. O tatovih ni nobenega sledu.

Občni zbor „Matiče Slovenske“. Na občnem zboru „Matiče Slovenske“, ki se je vršil v ponedeljek v Ljubljani, so bili izvoljeni za leto 1910 v odbor gospodje: Dr. Demeter Bleiweis vitez Trsteniški, dr. Josip Gruden, dr. Fran Ilešič, A. Koder, prof. Fr. Orožen, prof. R. Perušek, dr. I. Štebinger, dr. Ivan Tavčar, dr. Josip Tomišek, dr. Fr. Zbašnik.

Za pregledovalce računov so bili izvoljeni gg.: Ferd. Bradaška, Janko Pogachnik in Ivan Krulec.

Mednarodni časnikarski kongres se bode vršil letos na visokem morju in sicer na krovu avstrijske Lloydove ladje „Thalia“. Udeleženci kongresa se bodo na ladjo ukrcali v Trstu 15. maja t. l.

Posadka v Koprju. — S 1. aprilom dobi Koper zopet vojaško posadko. S tem dnem premestijo iz Trsta v Koper stotnijo bosansko-hercegovskega polka št. 4.

Z vsjo pravico se smatrajo za avstrijsko specialiteto peneči se Maršnerjevi limonadni bonboni, ki so po celi državi dobro znani. To je v sedanjem času boja proti alkoholizmu najboljšo sredstvo za nadomestitev opojnih pijač. Tudi za pospeševanje zdravja so ti

bonboni izvrstno sredstvo, ker uplivajo oživiljajoče na organizem in podpirajo prebavljanje. Ker jim je cena zelo nizka, se jih lahko vsak poslužuje.

Droblinice.

Etna je pričela bljuvati. Po južni Italiji so čutili močan potres, ki je napravil mnogo strahu.

Zvonik sv. Marka v Benetkah bo dovršen do 25. aprila 1911. Doslej so porabili za gradnjo nad 1 mil. opeke.

Dunajčani hočejo Weiskirchnerja za župana. — Zastopstva vseh 22 dunajskih okrajev so poslala ministru za trgovino dr. Weiskirchnerju adresu, v kateri ga prosijo, naj vsprejme župansko čast dunajskega mesta.

V občinski svet v Štokholmu sta bili izvoljene za občinski svetnici dve dami, ena socijalistinja in ena konservativka.

„Kmetstvo delavska gospodarska zadruga“ v Dobravljah na Goriškem

ima v kletih zadrugh kmetov v Dobravljah, Skriljah, Kamnjah, Brjah, Šmarjah in drugih vasi veliko množino izbornega vipavskega vina. Priporočajo se cenj. gostilničarjem in drugim konsumentom. Dobi se od 56 lit. naprej po jako zmernih cenah. Odbor.

Martin Šuligoj
urar in trgovec v Gorici
Via della Barriera (Bianca)
pri državnem kolodvoru
v novi, lastni hiši
(poprej v Kanalu 20 let)
ima v zalogi šivalne stroje najnovejšega sistema. Zastopnik orkestrionov in gramofonov, katere tudi popravlja. Priporočajo se železničarjem in po železnici potujočemu občinstvu.

Postrežba solidna in poštena.

Dr. Ivan Eržen
zobozdravniški in zobotehniški atelje
v Gorici Gorso Verdi št. 37.
Ordinira od 9.—5.

Še nekaj tisoč
visokodebelnatih jablan in češenj najboljših vrste, ter bilf Montiecle in Riparie odda takoj po ugodni ceni
Vinarsko in sadjarsko društvo v RIHEMBERKU.

Avstrijska specialiteta I. vrste so svetovnoznani
Maršnerjevi šumeči limonadni bonboni,
(malinski, limonadni, jagodni, črešnji in prvenški okus) za napravo izvrstne nealkoholične ljudske pijače.

Pristni samo pod to znamko
Dobivajo se povsod, kjer so lepaki s to znamko. Tudi vsak bonbon ima to znamko. Na leto se porabi več kot 60 mil. komadov. Lu-Sin profumira dihanje. Klairo najfinejša delikatesa sveta. Bouchées à la Reine. Peppermint-Lozen. Vsake vrste vrste in ku injske čokolade najboljše vrste priporočajo prva češka delniška družba orijentalnih sladkornih in čokoladnih tvornic v Kraljevih Vinogradih poprej **A. MARŠNER.**
Glavna zaloga na Dunaju:
J. Katz, VI. Theobaldgasse 4.

VABILO

Občnemu zboru

Centralne posojilnice registrovane zadruga z omejeno zavezo

v Gorici,

ki se bode vršil v četrtek dne 14. aprila 1910 ob 10¹/₂ uri predpoldne v prostorih „CENTRALNE POSOJILNICE“

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje računa za leto 1909 in določba o porabi čistega dobička.
4. Poročilo in sklepanje o trgovini, ki se vodi pod imenom „Krojaška zadruga“.
5. Volitev nadzorstva.
6. Slučajni predlogi.

Načelstvo.

IVAN LIPPITSCH

naznanja tem potom vsem svojim dosedanjim gostom in prijateljem, da se je preselil danes 26. marca iz prejšnjih lokalov v ulici Moreli št. 30 (oziroma tek. Jos. Verdi št. 31) v

„Restaurant Central“

TEK. JOS. VERDI 32.

Postrežba točna. — Pivo izborno. — Dobro domačo vino. — Znana dobra nemška in italijanska kuhinja. — Senčnati vrt, več velikih prostorov in keglijšče. Vsem gg. gostom se prav toplo priporočajo

IVAN LIPPITSCH,
lastnik.

== Najcenejši in najboljši nakup ==
v modni trgovini
Engelbert Skušek
GORICA VIA SCUOLE 6.

Za gospode		Za dame
Srajce	Dokolenke	Srajce
Ovratniki	Čepice	Hlače
Za ratnice	Dežniki	Spodnja krila
Manšete	Paso i	Predpasniki
Gumbe za manšete	Podveze	Pasovi
Naprsniki	Gumbi	Nogavice
Spodnje hlače	Turistov. oprava	Korseti
Naramnice	Zepni robei	Glavniki
Rokavice	Gamaše	Zepni robei
Modni telovniki	Klobuki	Nasitke za perilo
Nogavice		Toaletno milo
		Parfum

Cene strogo solidne, postrežba točna. Cenjenim odjemalcem na deželi pošljem blago na izbero.

Ne kupujte cerkvene oprave

dokler se niste prepričali o kakovosti mašnih plaščev, pluvijalov, dalmatik, zastav, bander, nebes (baldakinov), kovinskih izdelkov in cerkvenega perila pri prvi slowanckí tovarni cerkvene oprave in zastav

Jožef Neškudla, Olomuc.

Pošiljatve na izbero, stroškovni proračuni in ceniki brezplačno. Cene so radi cenih delavnih moči na deželi in radi velike prodaje za 25% nižje, kakor druga konkurenčna podjetja.

Posebne delavnice za cerkveno opravo, za vezenje in za cerkvena umetna dela.

Nimam v založbi tržnega blaga, kakoršno druge tvrdke na vabljev način ponujajo.